

ZEMĚDĚLCI Z HUMPOLCE JEZDÍ NA STÁŽE DO FRANCIE PRAVIDELNĚ

Salut! Už třetí rok studujeme v **České zemědělské akademii v Humpolci** obor **Agropodnikání**. Když za námi na konci minulého školního roku přišel vedoucí praxí, ing. Jiří Zajíc, s nabídkou jet na **měsíční stáž do Francie** v rámci programu **ERASMUS +**, chvíli jsme váhali. Usoudili jsme ale, že je to velká příležitost k poznání nových míst a lidí, a také ke zlepšení anglického jazyka, a nabízenou šanci jsme přijali.

Když se blížil konec března, začal nás pan učitel seznamovat a připravovat na cestu a pobyt ve Francii. Škola nám také poskytla *jazykovou přípravu francouzštiny*, i když jsme se měli domlouvat hlavně anglicky. Těsně před odjezdem to vypadalo, že pojedou jen Martin, protože farma, na které měl být Filip, odstoupila od dohody. Naštěstí se podařilo sehnat farmu i pro Filipa.

28. března brzo ráno jsme společně odjížděli z Humpolce v doprovodu pana Zajíce a slečny Kubíčkové, která nás měla na francouzštinu. Po příjezdu do školy ve Francii jsme si prošli areál školy, zatímco pan Zajíc vyřizoval úřední záležitosti. Večer jsme absolvovali večeri s místní učitelkou, naším doprovodem a budoucími zaměstnavateli. Poté jsme jeli každý se svým farmářem na jeho farmu.

Já, Martin, jsem byl odvezen na *farmu Le Grenier des Quinzes*, která byla blízko města Issoire. Ve večerních hodinách jsem přijel na svou farmu, kde jsem strávil celý měsíc. Bydlel jsem v téměř nově postaveném domě, který měl krásný výhled na město Issoire a okolí. Nejdříve jsem se šel přivítat s farmářem, ubytovat se a prohlédnout si celý dům. Můj farmář se jmenoval Jean Luc Bafoil a je mu 52 let. Má dohromady *200ha polí* a také chová *4 poníky*, ale hlavně se zaměřuje na rostlinnou výrobu. Jeho přítelkyně se jmenovala Karen Vigery - prodává různé krmné směsi pro zvířata a pomáhá Jean Luckovi s farmou. První den na farmě mě navštívil pan Zajíc se slečnou Kubíčkovou, rozloučili se se mnou a vyrazili zpět domů, do ČR. Moje náplň práce byla velice pestrá. Ze začátku jsem hodně jezdil se Jeanem Lucem hnojit a stříkat obilí, ale čím déle jsem tam byl, tím více jsem jezdil s traktorem sám a pracoval samostatně. Občas jsem pomáhal Karen s prodejem krmiv a plnil jsem pro ni pytle obilím, slunečnicí a mnoha dalšími zemědělskými surovinami. Ve volných dnech jsme jezdili *po různých výletech*. Jeli jsme například na výlet do hor nebo po různých historických vesničkách. Poznal jsem hodně lidí a ochutnal jsem hodně vynikajících francouzských jídel a pití. A také mi uspořádali oslavu narozenin, které jsem slavil začátkem dubna, na kterou dorazil i Filip!

Já, Filip, jsem byl odvezen na farmu do malé vesničky *Madriat*, která byla 17 km od Issoire. Večer jsem se seznámil s farmářovými rodiči, u kterých jsem celý měsíc bydlel. Byl to velký dům s velkou zahradou obehnanou vysokým živým plotem. Můj farmář se jmenoval Mathieu Pélissier a bylo mu 34 let. Se svým otcem a strýcem vlastnili *250 ha orné půdy a luk* a chovali *120 kusů dobytka*,

z toho 70 aktuálně dojících, a 2 koně. Tato farma byla zaměřena jak na rostlinou, tak na živočišnou výrobu. Náplň mé práce byla více než pestrá - hodně jsem jezdil s traktorem (postřik, hnojení, příprava před setím, převoz krav, odvoz senáže, krmení s krmným vozem, ...) nebo s nakladačem (nakládání krmiv, převoz balíků, úklid silážních jam, sběr kamene, ...). V živočišné výrobě jsem měl na starosti hlavně dojení, krmení a ošetřování skotu. V odpoledních víkendových hodinách jsme jezdili na různé výstavy, trhy, ochutnávky a jednou jsem byl i na koncertu. Den před odjezdem jsme byli v restauraci, která se specializovala pouze na tradiční jídla z jejich oblasti Auvergne, na velké večeri.

Celý měsíc utekl jako voda, málem bychom zapomněli, že zítra už odjíždíme domů. Bylo to tím, že jsme byli s velmi pohostinnými a přátelskými lidmi a také že bylo dost práce. Poslední den po obědě jsme se společně opět shledali a francouzská paní učitelka Francoise nás odvezla do Clermont Ferrand. Odkud jsme pak jeli vlakem do Lyonu a z Lyonu autobusem do Prahy, kde už na nás čekal pan Zajíc a odvezl nás domu.

Stáž ve Francii pro nás byla velká příležitost a skvělá zkušenost, hlavně kvůli zlepšení anglického jazyka, ale také jsme si procvičili zemědělskou praxi. Klidně bychom se na „své“ farmy někdy vrátili, ale tato příležitost už čeká naše nástupce v příštím školním roce!

Au revoir!!

Martin Holada a Filip Hnát – studenti 3. ročníku oboru *Agropodnikání* se zaměřením na *ekologické a konvenčního zemědělství* na **České zemědělské akademie v Humpolci**